

אור האמונה בשדה

ספור מהתלמוד על צדקה, אהבת ה' והשגחה פרטית.

הַבַּיִת הָעֲנִי וְהַקָּדוֹשׁ
הָיְתָה מְשֻׁפָּחָה עֲנִיָּיה וּבָה
אִמָּא וּשְׁנֵי בָנִים.
בַּבַּיִת לֹא הָיָה אֶכֶל כָּלָל.
הָאִמָּא הִתְפַּלְּלָה לַה' מְכֹל
הַלֵּב וְהֶאֱמִינָה בְּטוֹבוֹ.

מַהִי מַצֹּת לֶקֶט?

הַתּוֹרָה מְצַוָּה עַל בַּעֲלֵי הַשְּׂדֵה לְהַשְׁאִיר אוֹכֵל לָעֲנִיִּים.

קָצִיר

(שֶׁל בַּעַל הַשְּׂדֵה)

לֶקֶט

(שְׂבָלִים שֶׁנִּפְּלוּ וְנִשְׁאַרוּ לָעֲנִיִּים)

פֶּאֶה

(פֶּתַח הַשְּׂדֵה לָעֲנִיִּים)

מַסַּע נֶשֶׁל בְּטָחוֹן בָּה'

הַבָּנִים הַצַּדִּיקִים יָצְאוּ לַשָּׂדֶה. הֵם קִיוּ לְאַסֹּף שְׂבָלִים עֲבוֹר אֲמָם מֵהוּ
מִתּוֹךְ אֲמוֹנָה נְשָׂה יַעֲזֹר לָהֶם.

הַשְׁדָּה הַמְּלֵא בַּשֶּׁפַּע

הֵם הִגִּיעוּ לַשְׁדָּה עֲנֹק מְלֵא בְּחֶטֶה זְהוּבָה. ה' נָתַן לְבַעַל הַשְׁדָּה שֶׁפַּע רַב בְּמִתְנָה,
כְּדִי שְׂיוֹכֵל לַעְזוֹר לְאַחֲרִים.

הַעֲמִידָה מוֹל הָאֲכָזְרִיּוֹת

בַּעַל הַשָּׂדֶה הָיָה עָשִׂיר אֶךְ
אֲכָזְרִי. הוּא מָנַע מֵהֵילָדִי
הוּא מָנַע מֵהֵילָדִים לְאַסֹּף
לָקֹט וְגֵרִשׁ אוֹתָם בְּכַעַס.
הֵילָדִים הִטְהוֹרִים נִשְׁאַרוּ
רַעֲבִים.

מִי בִּאֲמַת עֹשִׂיר? (הַשּׁוֹאֵת מִצְבִּים)

הַיִּלָּדִים הַקְּדוֹשִׁים

- מִצֵּב בַּחוּץ: עֲנִי, רָעֵב, יְדֵים רִיקוֹת.
- מִצֵּב בִּלְב: אֹר טָהוֹר, אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בִּה'.

בַּעַל הַשָּׂדֶה

- מִצֵּב בַּחוּץ: עֹשֶׁר, שָׂדֶה מְלֵא, אוֹכֵל.
- מִצֵּב בִּלְב: חֶשֶׁךְ, אֲכִזְרִיּוֹת, חוֹסֵר רַחֲמִים.

חוזרים עם לב מלא אמונה

הבנים חזרו הביתה בלי כלום לאכל.
הם דאגו לאמם הרעבה, אך בלבם
הם נשארו טהורים וקרובים לה'.

צפֿייה וּתְפִילָּה מֵחֵלּוֹן

הָאִמָּא חֲשָׁבָה:
"מָתִי יָבֹאוּ בָנִי? אוֹלֵי
מִצָּאוּ מִשְׁהוּ לֶאֱכֹל?"

הַבָּנִים חֲשָׁבוּ: "מָתִי
נִגִּיעַ לָאִמָּא? אוֹלֵי הִיא
מִצָּאָה מִשְׁהוּ לֶאֱכֹל?"

הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת עוֹלוֹת לַשָּׁמַיִם

אף אחד לא מצא אכל. הילדים הניחו את ראשיהם אצל אמם.
באותו יום, מתוך רעב וקדשה, עלו נשמותיהם הטהורות חזרה לשמים אל ה'

מִשְׁפָּט הַשָּׁמַיִם וְהַצֶּדֶק הָאֱלֹהִי

ה' רוֹאֶה הַכֹּל וְלֹא מוֹתֵר עַל כְּבוֹדָם שֶׁל הָעֲנִיִּים.
בֵּית הַדִּין שֶׁל מַעֲלָה יָשֵׁב לִשְׁפֹט אֶת בֹּעֵל הַשָּׁדָה עַל חֲסֹר הַרְחָמִים שָׁלוּ.

הַנְהַגַּת ה' בְּעוֹלָם: מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה

ה' אָמַר: "אֵין אַתֶּם גּוֹבִין מִהֶם אֶלָּא נַפְשׁוֹת - אֶף אֲנִי אֶגְבֶּה מִכֶּם נַפְשׁוֹתֵיכֶם!"

הַתְּגוּבָה
הַאֲלוּקִית:
ה' נוֹטֵל אֶת
נַפְשׁוֹ שֶׁל בַּעַל
הַשָּׂדֶה כְּעֵנֶשׁ.

הַתּוֹצָאָה:
הַיִּלָּדִים מֵתוּ
מִרָעָב.

מַעֲשֵׂה הָאָדָם:
בַּעַל הַשָּׂדֶה
מָנַע אוֹכֵל
מִהַיִּלָּדִים.

תּוֹרַת חַיִּים (סֵפֶר מִשְׁלִי)

אַל תִּגְזֹל דָּל כִּי דָל הוּא...
כִּי יִרְיַב רִיבָם וְקָבַע אֶת קִבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ.

אַל תִּגְזֹל דָּל
אַל תִּקַּח מִהֶעָנִי
אֶת חֶלְקוֹ
(הֶלֶקֶט שֶׁמַּגִּיעַ לוֹ).

יִרְיַב רִיבָם
ה' נִלְחָם אֶת
הַמִּלְחָמָה
שֶׁל הָעָנִיִּים.

וְקָבַע אֶת קִבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ
ה' לֹקַח אֶת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל מִי שֶׁפּוֹגַע בָּהֶם
בְּאַכְזָרִיּוֹת.

הכוח לשנות נמצא בידינו

- אֲנַחֲנוּ לֹמְדִים מִהַסִּיפּוֹר לְהִיּוֹת שׁוֹנִים מִבַּעַל הַשָּׁדָה.
- מַצֵּוָה גְּדוּלָּה לַעֲזֹר לְאַחֲרִים וּלְתֵת צְדָקָה בְּשִׂמְחָה.
- כְּשֶׁאֲנוּ נוֹתְנִים, אֲנוּ מְמַלְאִים אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹר שֶׁל ה'.

תְּמִיד בְּאוֹרוֹ שֶׁל ה'

נִזְכֹּר אֶת אֲמוּנָתָם הַטְּהוֹרָה שֶׁל הַבָּנִים וְאֲמָם.
ה' אוֹהֵב אוֹתָם, וְהֵם נִמְצְאִים תְּמִיד קְרוֹבִים אֵלָיו בַּשָּׁמַיִם.
אָנוּ נִמְשִׁיךְ אֶת אוֹרָם בְּעוֹלָם!